

A photograph of a coastal town with a large wave crashing over a promenade. The wave is white and foamy, splashing over a paved walkway. In the background, there are multi-story buildings with red roofs and balconies, situated on a hillside. The sky is overcast.

OS GALOS

REVISTA DE DIVULGACIÓN
DA CULTURA MARÍTIMA
E FLUVIAL

BUEU 2018
Nº 12

Un náufrago anónimo e accidental

Ana Gil

Sempre que facemos a nosa homenaxe aos náufragos, adoitamos citalos co seu nome e ata apelidos, incluso o nome dos barcos. Pero esta vez imos contarvos unha historia anónima e non lle poremos nome porque estamos seguros de que foi un caso bastante frecuente nesta e noutras vilas mariñeiras. Por iso, hoxe, a través deste relato, queremos lembrar a todos os mariñeiros que padeceron feitos similares.

O noso protagonista era un home moi humilde e traballador que vivía coa súa irmá, o cuñado e unha sobriña, nunha pequena casa de pedra. Era a típica casa de aldea cunha sala central dende a que se accedía ás restantes dependencias, cociña e habitacións. Na parte de abaixo estaba a adega onde tiñan un pequeno lagar no que facían a sidra e viño que logo envasaban en bocois para pasar o ano. Tiñan tamén unha caniza ou tarima colgante para almacenar as espigas e as patacas.

No eirado, arredor da casa, estaba o galiñeiro e a horta na que plantaban verzas, patacas, tomates, pementos, xudías e millo. Dispuñan ademais de varias árbores frutais e vides.

A súa irmá pequena vivía con el ata que esta morreu, moi xoven por non terse coidado máis. Un día, traballando na vejha, feríuse cunha silveira nunha espulla (un lunar moi grande, polo que recordo) que tiña nunha perna. Todos os veciños lle dixeran que era unha ferida moi seria e grave, que tiña que ir a facerse curas, pero ela non atendeu a razóns e a perna foi ennegrecendo. Cando por fin lle quixo prestar atención, xa era demasiado tarde: Morreu uns meses despois.

Pasado un tempo o cuñado casou de novo e foise a vivir a outra casa coa súa filla. Así é como quedou el só na casa pola que, casi diariamente, pasaban o seu irmán maior e a cuñada para facerlle unha visita e a axudarlle co traballo.

Ademais, o noso protagonista era mariñeiro, traballaba co irmán maior nunha pequena gamela que este posuía. Dende a súa infancia saían a botar unha rapeta na praia de Tulla, ás veces ían á lús e outras ao asexo. Collían bolos, chinchos, buraces, salmone-tes, luras,... Cando a pesca era abundante, levában-na a vender a lonxa de Bueu. Pero tamén, por tempadas, o irmán enrolábase nas campañas do bonito mentres el aproveitaba para traballar nun barco da ardora en Bueu. Estando precisamente nesta campaña da ardora sucederon os feitos que nos levan ao fatal desenlace.

A orde de saída do barco era ás 24.00 horas do domingo. Cando xa todos chegaran, el aínda non estaba a bordo e a todos lles pareceu isto certamente raro porque sempre era moi puntual, tanto que ás veces, mentras esperaba a que chegasen os máis xóvenes e festeiros da tripulación, el botaba unha cabezada dentro do barco. Buscaron dentro por se acaso

e esperaron un tempo prudencial pero, como non se presentaba, saíron ao mar sen el. Cando o barco regresou, a noticia da súa ausencia correu pola vila e todos comezaron a buscalo sen resultados.

Como había testemuñas de que saíra da casa e chegara ata Bueu, empezaron a pescudar polo peirao e dende a Capitanía fixeron chamar aos mergulladores da Escola Naval de Marín para que buscasen polo fondo do mar. Nun primeiro intento non atoparon nada, mais no segundo rastrexo xa deron con el. O seu corpo inerte estaba enganchado entre as cadeas e áncoras dos pesqueiros que había daquela fondeados perto do peirao.

Nunca se soubo ben o que pudo acontecerlle ao noso protagonista porque non houbo testemuñas dos feitos. Porén, estivo na mente de todos que por algún motivo descoñecido (xa que non se lle fixo a autopsia) el caeu ao mar esa noite e xa non puido remontar. Morreu afogado aos 57 anos e na súa lápida pódese ver a data: 19 de decembro 1981. D.E.P.